

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 8ης Σεπτεμβρίου 2005 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-178/03 και T-179/03,

CeWe Color AG & Co. OHG, με έδρα το Oldenburg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη
από τους C. Spintig, S. Richter, U. Sander και H. Förster, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά
σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**, εκπροσωπούμενο από την I. Mayer
και τον G. Schneider,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

με αντικείμενο δύο προσφυγές κατά των αποφάσεων του τρίτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 12ης Μαρτίου 2003 (υποθέσεις R 638/2002-3 και R 641/2002-3), σχετικά με την καταχώριση των λεκτικών σημείων DigiFilmMaker και DigiFilm ως κοινοτικών σημάτων,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τον Μ. Βηλαρά, πρόεδρο, και τους F. Dehousse και D. Šváby, δικαστές,

γραμματέας: C. Kristensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη τα δικόγραφα προσφυγών που κατατέθηκαν στη γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 19 και στις 21 Μαΐου 2003,

έχοντας υπόψη τη διάταξη περί συνεκδικάσεως της 18ης Σεπτεμβρίου 2003,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως που κατατέθηκε στη γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Δεκεμβρίου 2003,

κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 12ης Απριλίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 19 Νοεμβρίου 2001, η προσφεύγουσα υπέβαλε δύο αιτήσεις καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε.
- 2 Τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση είναι τα λεκτικά σημεία DigiFilm και DigiFilmMaker (στο εξής: τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση).
- 3 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 9, 16 και 42 του Διακανονισμού της Νίκαιας σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 9: «Μέσα αποθήκευσης, μέσα εγγραφών, ειδικότερα οπτικά μέσα εγγραφών, ειδικότερα σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROM), όλα τα

προαναφερθέντα είδη επίσης και με φωτογραφίες εγγεγραμμένες σε αυτά· φωτογραφικές και κινηματογραφικές συσκευές και όργανα (περιλαμβανόμενα στην κλάση 9)· συσκευές για εγγραφή, μετάδοση, αναπαραγωγή ήχου ή εικόνων· συσκευές επεξεργασίας δεδομένων· ηλεκτρονικοί υπολογιστές λογισμικό»,

— κλάση 16: «Φωτογραφίες με τη μορφή χάρτινων φωτογραφιών, αρνητικών και διαφανειών»,

— κλάση 42: «Εγγραφή σε μέσα εγγραφής, ειδικότερα εγγραφή ψηφιακών δεδομένων, ειδικότερα εικόνων· δημιουργία φωτογραφιών· εκτύπωση φωτογραφιών· λειτουργία “υπηρεσίας εκτυπώσεως φωτογραφιών μέσω διαδικτύου”· παροχή συμβουλών σχετικών με λογισμικό, συντήρηση λογισμικού, δημιουργία προγραμμάτων για επεξεργασία δεδομένων».

4 Εκτός των προϊόντων και υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στην αίτηση καταχώρισεως του σήματος DigiFilm, η αίτηση καταχώρισεως του σήματος DigiFilmMaker αφορά επίσης ορισμένα προϊόντα της κλάσεως 9 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, τα οποία αντιστοιχούν στην εξής περιγραφή: «Συσκευές και αυτόματα μηχανήματα για εγγραφή σε μέσα εγγραφής, ειδικότερα συσκευές μεταφοράς ψηφιακών δεδομένων (ιδίως φωτογραφιών) σε μέσα εγγραφής (ιδίως σε CD-ROM)».

5 Με έγγραφο της 22ας Φεβρουαρίου 2002, τα οποία κοινοποιήθηκαν σύμφωνα με τον κανόνα 11, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), ο εξεταστής ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι, κατά την εκτίμησή του, τα σήματα

των οποίων ζητείται η καταχώριση δύνανται να καταχωριστούν, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, μόνον ως προς τα εξής προϊόντα και υπηρεσίες:

- κλάση 16: «Φωτογραφίες με τη μορφή χάρτινων φωτογραφιών, αρνητικών και διαφανειών»,
- κλάση 42: «παροχή συμβουλών σχετικών με λογισμικό, συντήρηση λογισμικού, δημιουργία προγραμμάτων για επεξεργασία δεδομένων».

6 Με έγγραφα της 22ας Απριλίου 2002, η προσφεύγουσα δήλωσε ότι εμμένει στις αιτήσεις της καταχώρισεως κοινοτικών σημάτων.

7 Με αποφάσεις της 4ης Ιουνίου 2002, εκδοθείσες κατ' εφαρμογήν του κανόνα 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 2868/95, ο εξεταστής απέρριψε τις αιτήσεις, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94, για τα εξής προϊόντα και υπηρεσίες:

- κλάση 9: «Μέσα αποθήκευσης, μέσα εγγραφών, ειδικότερα οπτικά μέσα εγγραφών, ειδικότερα σύμπυκνοι δίσκοι απλής ανάγνωσης (CD-ROM), όλα τα προαναφερθέντα είδη επίσης και με φωτογραφίες εγγεγραμμένες σε αυτά· φωτογραφικές και κινηματογραφικές συσκευές και όργανα (περιλαμβανόμενα στην κλάση 9)· συσκευές για εγγραφή, μετάδοση, αναπαραγωγή ήχου ή εικόνων· συσκευές επεξεργασίας δεδομένων· ηλεκτρονικοί υπολογιστές· λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών».

- κλάση 42: Εγγραφή μέσων εγγραφής, ειδικότερα εγγραφή ψηφιακών δεδομένων, ειδικότερα εικόνων· δημιουργία φωτογραφιών· εκτύπωση φωτογραφιών· λειτουργία “υπηρεσίας εκτύπωσης φωτογραφιών μέσω διαδικτύου”· παροχή συμβουλών σχετικών με λογισμικό, συντήρηση λογισμικού, δημιουργία προγραμμάτων για επεξεργασία δεδομένων».

- 8 Κατά τον εξεταστή, τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση συνιστούν νεολογισμούς, περιγραφικούς των οικείων προϊόντων και υπηρεσιών. Ο όρος «digi» αποτελεί συνήθη αγγλική συντομογραφία του όρου «digital» (ψηφιακός), τα δε σημεία DigiFilm και DigiFilmMaker παραπέμπουν ευθέως στις εξής σημασίες αντιστοίχως: ψηφιακή ταινία (digital film) και πρόσωπο που δημιουργεί ψηφιακές ταινίες ή συσκευή που χρησιμοποιείται προς τούτο (digital film-maker). Επιπλέον, ο εξεταστής έκρινε ότι ο τρόπος παραθέσεως των όρων «Digi», «Film» και «Maker» δεν προσδίδει στα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση ικανό διακριτικό χαρακτήρα.

- 9 Στις 26 Ιουλίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε δύο προσφυγές ενώπιον του ΓΕΕΑ, σύμφωνα με το άρθρο 59 του κανονισμού 40/94, κατά των αποφάσεων του εξεταστή.

- 10 Με αποφάσεις της 12ης Μαρτίου 2003 (στο εξής: απόφαση DigiFilm και απόφαση DigiFilmMaker, και από κοινού: οι προσβαλλόμενες αποφάσεις), οι οποίες κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα αντιστοίχως με έγγραφα της 18ης και της 13ης Μαρτίου 2003, το τρίτο τμήμα προσφυγών απέρριψε τις προσφυγές.

- 11 Το τμήμα προσφυγών, επικυρώνοντας τις εκτιμήσεις του εξεταστή, έκρινε, κατ’ ουσίαν, ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση είναι περιγραφικά των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών (δηλαδή, όσον αφορά το σήμα DigiFilm, για τα

προϊόντα και υπηρεσίες που αναφέρονται στη σκέψη 7 ανωτέρω και, όσον αφορά το σήμα DigiFilmMaker, για τα ίδια προϊόντα και υπηρεσίες, καθώς και για αυτά που παρατίθενται στη σκέψη 4 ανωτέρω) (στο εξής: τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες), προσθέτοντας ότι τα σήματα αυτά, ελλείψει κάποιου πρόσθετου στοιχείου ή ιδιαιτερότητας, δεν διαθέτουν τον κατ' ελάχιστον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα.

Αιτήματα των διαδίκων

12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

13 Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει τις προσφυγές ως αβάσιμες,
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 14 Στην κάθε υπόθεση, η προσφεύγουσα προβάλλει, με το αυτό ουσιαστικώς περιεχόμενο, δύο λόγους ακυρώσεως που αντλούνται αντιστοίχως από παράβαση των στοιχείων γ' και β' της παραγράφου 1 του άρθρου 7 του κανονισμού 40/94.

Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 15 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση είναι περιγραφικά των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών. Προσάπτει στο τμήμα προσφυγών ότι στηρίχθηκε σε στοιχεία αντληθέντα από διαδικτυακούς τόπους, χωρίς να τα εξετάσει λεπτομερώς και χωρίς να λάβει υπόψη του ότι η καταχώριση των εν λόγω σημάτων είναι δυνατή, πάρα το γεγονός ότι δεν απαντούν στα λεξικά. Τέλος, το ΓΕΕΑ παρέβλεψε το γεγονός ότι έχει ήδη δεχθεί την καταχώριση σημάτων παρόμοιων με αυτά των οποίων ζητείται η καταχώριση.
- 16 Η προσφεύγουσα δέχεται ότι το «digi» αποτελεί συνήθη συντομογραφία του «digital», ότι ο όρος «film» σημαίνει, σε διάφορες ευρωπαϊκές γλώσσες, τόσο το υλικό αποτυπώσεως (φίλμ) όσο και το έργο και ότι ο όρος «maker», στα αγγλικά, σημαίνει «κατασκευαστής». Αυτό όμως δεν συνεπάγεται ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση είναι περιγραφικά. Πράγματι, από τεχνικής απόψεως, δεν υπάρχει ψηφιακό φίλμ. Επ' αυτού συμφώνησε το τμήμα προσφυγών, το οποίο όμως έκρινε ότι το οικείο κοινό δεν θα διερευνούσε τις λεπτομέρειες των τεχνικών μεθόδων και θα αποκαλούσε ψηφιακό φίλμ μία αλληλουχία ψηφιακών εικόνων, το ίδιο δε θα συνέβαινε και με τις συσκευές εγγραφής, τα υποθέματα αποθηκεύσεως

δεδομένων και με τις συναφείς υπηρεσίες παραγωγής. Η άποψη αυτή δεν λαμβάνει υπόψη ότι, για να έχει εφαρμογή το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, η ένδειξη πρέπει να έχει περιγραφικό χαρακτήρα («ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν»). Δεν είναι, όμως, δυνατόν τα σημεία DigiFilmMaker ή DigiFilm να περιγράψουν ένα μέσο αποθηκεύσεως δεδομένων ή εγγραφής ή μία συσκευή εγγραφής εικόνων ή, ακόμη, την παροχή υπηρεσίας εγγραφής επί σχετικού υποθέματος. Το τμήμα προσφυγών δεν διέκρινε μεταξύ ενδείξεως, που δεν επιδέχεται καταχώριση, και ενός παρεμφαίνοντος σήματος, του οποίου η καταχώριση είναι δυνατή.

- 17 Είναι, εξάλλου, ανακριβές ότι το οικείο κοινό δεν συνειδητοποιεί τις διαφορές μεταξύ της φωτογραφίας που παράγεται με χημικά μέσα και της ηλεκτρονικής φωτογραφίας. Αντιθέτως, αντιλαμβάνεται τη χρήση του όρου «film» στον τομέα της ηλεκτρονικής φωτογραφίας ως καινοφανή και ιδιόρρυθμη μεταφορά. Όπως το σημείο UltraPlus, που ήταν αντικείμενο της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, της 9ης Οκτωβρίου 2002, T-360/00, Dart Industries κατά ΓΕΕΑ (UltraPlus) (Συλλογή 2002, σ. II-3867), τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση μάλλον παρεμφαίνουν, παρά εμφανίζουν τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες ή τα χαρακτηριστικά τους. Είναι, επομένως, εσφαλμένη η κρίση του ΓΕΕΑ ότι οι συνδυασμοί των όρων «digi», «film» και «maker» στα σήματα DigiFilm και DigiFilmMaker δεν είναι ασυνήθιστοι.
- 18 Από τα στοιχεία τα αντληθέντα από διαδικτυακούς τόπους, τα οποία επικαλείται ο εξεταστής στα έγγραφα της 22ας Φεβρουαρίου 2002 και στις αποφάσεις της 4ης Ιουνίου 2002 και στα οποία στηρίχθηκε το τμήμα προσφυγών, δεν προκύπτει αντίθετο συμπέρασμα. Ειδικότερα, πολλές από τις περιπτώσεις εμφανίσεως του όρου DigiFilm στο διαδίκτυο είτε έχουν άγνωστη ή εξωκοινοτική γεωγραφική προέλευση είτε είναι ασαφείς είτε αντιστοιχούν σε προϊόντα άλλα από τα επίμαχα είτε, ακόμη, αποδεικνύουν ότι ο όρος DigiFilm αποτελεί προστατευόμενη εμπορική ονομασία.
- 19 Περαιτέρω, τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση δεν απαντούν στα λεξικά. Επιδέχονται, επομένως, καταχώριση (απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-383/99 P, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2001, σ. I-6251, σκέψεις 43 και 44).

- 20 Τέλος, το γεγονός ότι το ΓΕΕΑ έχει δεχθεί την καταχώριση πολλών σημείων παρόμοιων με αυτά των οποίων ζητείται η καταχώριση αποδεικνύει τη βασιμότητα της απόψεως της προσφεύγουσας, ότι τα εν λόγω σήματα δεν είναι περιγραφικά. Το ίδιο το ΓΕΕΑ έχει αποδεχθεί ότι οι προηγούμενες αποφάσεις του ασκούν επιρροή στο πλαίσιο του κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 ελέγχου.
- 21 Το ΓΕΕΑ δεν δέχεται ότι παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 22 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, δεν γίνονται δεκτά για καταχώριση «τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που μπορούν να χρησιμεύσουν, στις συναλλαγές, για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προσορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προέλευσης ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών». Επιπλέον, το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι η «παράγραφος 1 εφαρμόζεται ακόμη και αν οι λόγοι απαραδέκτου υφίστανται μόνο σε τμήμα της Κοινότητας».
- 23 Κατά τη νομολογία, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 απαγορεύει να χρησιμοποιούνται τα σημεία ή οι ενδείξεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του αποκλειστικά από μια επιχείρηση μέσω της καταχωρίσεώς τους ως σημάτων. Η διάταξη αυτή επιδιώκει, δηλαδή, σκοπό γενικού συμφέροντος, ο οποίος επιτάσσει τέτοια σήματα ή ενδείξεις να χρησιμοποιούνται ελεύθερα από όλους [βλ., αναλόγως, απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, στο εξής: απόφαση Postkantoor, σκέψη 54, αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-219/00, Ellos κατά ΓΕΕΑ (ELLOS), Συλλογή 2002, σ. II-753, σκέψη 27, και της 27ης Νοεμβρίου 2003, T-348/02, Quick κατά ΓΕΕΑ (Quick), Συλλογή 2003, σ. II-5071, σκέψη 27].

- 24 Περαιτέρω, τα σημεία στα οποία αναφέρεται το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 δεν θεωρούνται ικανά να εξασφαλίσουν την ουσιώδη λειτουργία του σήματος, ήτοι τον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως του προϊόντος ή της υπηρεσίας, ούτως ώστε ο καταναλωτής που αποκτά το προϊόν ή είναι αποδέκτης της υπηρεσίας, που προσδιορίζονται με το σήμα, να προβεί στο μέλλον στην ίδια επιλογή αν η εμπειρία αποδειχθεί θετική ή να προβεί σε άλλη επιλογή αν η εμπειρία αποδειχθεί αρνητική (προπαρατεθείσες στη σκέψη 23 αποφάσεις Ellos, σκέψη 28 και Quick, σκέψη 28).
- 25 Επίσης, προκειμένου ένα σήμα συνιστάμενο από λέξη σχηματιζόμενη από συνδυασμό στοιχείων, όπως είναι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση, να θεωρηθεί περιγραφικό, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας, δεν αρκεί η διαπίστωση ότι έκαστο των εν λόγω στοιχείων έχει ενδεχομένως περιγραφικό χαρακτήρα. Πρέπει να διαπιστωθεί ότι η ίδια η λέξη έχει τέτοιο χαρακτήρα (βλ. αναλόγως την προπαρατεθείσα στη σκέψη 23 απόφαση Postkantoor, σκέψη 96).
- 26 Επομένως, σήμα συνιστάμενο από λέξη σχηματιζόμενη από στοιχεία έκαστο των οποίων είναι περιγραφικό χαρακτηριστικών των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώρισή του είναι και το ίδιο περιγραφικό των εν λόγω χαρακτηριστικών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, εκτός αν υφίσταται αισθητή διαφορά μεταξύ της λέξεως και της απλής παραθέσεως των στοιχείων που την αποτελούν, πράγμα που προϋποθέτει είτε ότι, λόγω του ασυνήθους χαρακτήρα του συνδυασμού σε σχέση προς τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες, η λέξη δημιουργεί αρκούντως διαφορετική εντύπωση από εκείνη που παράγει η απλή παράθεση των ενδείξεων τις οποίες εκφέρουν τα στοιχεία που την αποτελούν, οπότε η λέξη κατισχύει της σωρεύσεως των εν λόγω στοιχείων, είτε ότι η λέξη έχει υπεισέλθει στην κοινή γλώσσα και απέκτησε δική της σημασία, οπότε είναι εφεξής ανεξάρτητη από τα στοιχεία που τη συγκροτούν. Επομένως, στην τελευταία αυτή περίπτωση, πρέπει να διερευνηθεί μήπως η λέξη, η οποία απέκτησε δική της σημασία, είναι η ίδια περιγραφική κατά την έννοια της ίδιας διατάξεως (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα ανωτέρω, στη σκέψη 23, απόφαση Postkantoor, σκέψη 104).
- 27 Ο περιγραφικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σημείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-135/99, Taurus-Film

κατά ΓΕΕΑ (Cine Action), Συλλογή 2001, σ. II-379, σκέψη 25, και T-136/99, Taurus-Film κατά ΓΕΕΑ (Cine Comedy), Συλλογή 2001, σ. II-397, σκέψη 25] και, αφετέρου, σε σχέση με την αντίληψη ενός συγκεκριμένου κοινού, που αποτελείται από τους καταναλωτές των συγκεκριμένων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσες στη σκέψη 23 αποφάσεις Ellos, σκέψη 29, και Quick, σκέψη 29).

- 28 Εν προκειμένω, όπως ορθώς επισήμανε το τμήμα προσφυγών (απόφαση DigiFilm, σημείο 27, απόφαση DigiFilmMaker, σημείο 28), τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες απευθύνονται όχι μόνο στο εξειδικευμένο, αλλά και στο ευρύτερο κοινό. Εξάλλου, τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση συνίστανται από στοιχεία της αγγλικής γλώσσας. Κατά συνέπεια, το οικείο κοινό είναι ο μέσος αγγλόφωνος καταναλωτής, ο οποίος διαθέτει τη συνήθη ενημέρωση και είναι ευλόγως προσεκτικός.
- 29 Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να διερευνηθεί, στο πλαίσιο εφαρμογής του απόλυτου λόγου απαραδέκτου του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, αν κατά την αντίληψη του εν λόγω κοινού υφίσταται άμεση και συγκεκριμένη σχέση μεταξύ των σημείων DigiFilm και DigiFilmMaker με τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες.
- 30 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε ότι το «digi» αποτελεί συντομογραφία της λέξεως «digital» (ψηφιακός), η οποία συνήθως χρησιμοποιείται, ιδίως στα αγγλικά, για τον προσδιορισμό της ψηφιακής τεχνικής, ότι το «film» είναι αγγλική λέξη που σημαίνει στη γλώσσα αυτή, καθώς και σε πολλές άλλες, τόσο το υλικό αποτυπώσεως (φιλμ) όσο και το ολοκληρωμένο έργο ή την υλοποίησή του, και, τέλος, ότι ο όρος «maker» (κατασκευαστής), ο οποίος εν προκειμένω συσχετίζεται με τη λέξη «film», σημαίνει στα αγγλικά τον κινηματογραφιστή, αλλ' ενδεχομένως και τη συσκευή παραγωγής ταινιών.
- 31 Επιπλέον, σύμφωνα άλλωστε προς την υποχρέωση συνολικής εκτιμήσεως του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, όπως επισημάνθηκε στις σκέψεις 25 και 26 ανωτέρω, το τμήμα προσφυγών ορθώς διαπίστωσε ότι, με την παράθεση των όρων «digi», «film» και «maker» στα σήματα DigiFilm και DigiFilmMaker,

σχηματίζονται συνδυασμοί των οποίων τα συστατικά στοιχεία είναι διακριτά λόγω της χρήσεως κεφαλαίων γραμμάτων, εξίσου δε ορθώς έκρινε ότι ο τρόπος παραθέσεως των όρων αυτών δεν είναι ασυνήθιστος ή πρωτότυπος ή αντίθετος προς τους κανόνες της γραμματικής, και ότι το οικείο κοινό θα αντιληφθεί αμέσως και χωρίς ιδιαίτερη προσπάθεια ότι τα σήματα αυτά παραπέμπουν σε εγγραφή, αποθήκευση και επεξεργασία ψηφιακών δεδομένων και, ιδίως, εικόνων, καθώς και σε μέσα, συσκευές και λογισμικό κατάλληλα για τέτοια χρήση, όπως παρατίθενται στις αιτήσεις καταχώρισεως σήματος που υπέβαλε η προσφεύγουσα, και δεν θα τα εκλάβει ως ενδείξεις εμπορικής προελεύσεως. Όπως επισημαίνει το τμήμα προσφυγών, το μήνυμα που μεταφέρουν τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση είναι συγκεκριμένο και άμεσο. Δεν πρόκειται για σήματα καθ' οιονδήποτε τρόπο αόριστα ή επιδεχόμενα ποικίλες ερμηνείες ή ασαφή ούτε για σήματα που υποβάλλουν κάποιο μήνυμα, διότι κατά μείζονα λόγο η παράθεση των συστατικών τους στοιχείων, ώστε να αποτελούν μία λέξη, ουδόλως μεταβάλλει την προφορά ή το νοητικό περιεχόμενο της λέξεως αυτής, αλλ' αντιθέτως τονίζει ακόμη περισσότερο το ακριβές περιεχόμενο του μηνύματος λόγω της χρήσεως κεφαλαίων στοιχείων εντός της σύνθετης λέξεως.

32 Τέλος, το τμήμα προσφυγών ορθώς επισήμανε ότι, ελλείψει άλλων παραστατικών ή ιδιαίτερων στοιχείων, τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση στερούνται παντελώς ιδιορρυθμίας και ουδόλως διαθέτουν τον απαιτούμενο διακριτικό χαρακτήρα, δεδομένου ότι το οικείο κοινό τα αντιλαμβάνεται ως ενδείξεις του είδους και της ποιότητας των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών και όχι ως σήματα που λειτουργούν ως ενδείξεις της εμπορικής προελεύσεως. Ο τρόπος παραθέσεως των όρων που συνθέτουν τα εν λόγω σήματα ουδόλως αποτρέπει το να εκληφθούν τα σήματα αυτά ως περιγραφικά, διότι η τεχνική αυτή είναι συνήθης στη διαφήμιση και στο μάρκετινγκ.

33 Επομένως, τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση δεν κατισχύουν του συνόλου των στοιχείων που τα απαρτίζουν. Επίσης, δεν αποτελούν νεολογισμό που διαθέτει δική του σημασία, αυτοτελή σε σχέση με τα συστατικά του στοιχεία, και για τον οποίο θα έπρεπε, επομένως, να διερευνηθεί αν είναι περιγραφικός των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών, όπως επιτάσσει η παρατιθέμενη ανωτέρω, στη σκέψη 26, νομολογία.

34 Οι διαπιστώσεις αυτές δεν αναιρούνται από το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση παρεμφαίνουν τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες, χωρίς να τα περιγράφουν. Όπως δέχθηκε το τμήμα προσφυγών, το ότι στην περίπτωση της παραγόμενης με χημικά μέσα φωτογραφίας η παραγωγή της εικόνας γίνεται αναλογικά μέσω των χημικών μεταβολών στην επιφάνεια ενός φιλμ λόγω της εκθέσεώς του στο φως, ενώ στην ψηφιακή φωτογραφία γίνεται ψηφιακή αναπαραγωγή της εικόνας, χωρίς τη χρήση τέτοιου είδους φιλμ, μέσω της σημείο προς σημείο μετρήσεως του φωτός και της μετατροπής του σε ψηφιακά ηλεκτρικά σήματα, δεν συνεπάγεται ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση απλώς υπονοούν (ή, σύμφωνα με την έκφραση που χρησιμοποιεί η προσφεύγουσα, «παρεμφαίνουν») τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες. Πράγματι, όπως το τμήμα προσφυγών, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι το οικείο κοινό, ακόμη και αν έχει επίγνωση των συγκεκριμένων τεχνικών μεθόδων, δεν πρόκειται να σταθεί σε αυτές και θα αποκαλεί ψηφιακό φιλμ μια σειρά ψηφιακών εικόνων. Επομένως, η προσφεύγουσα εσφαλμένως ισχυρίζεται ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση απλώς παρεμφαίνουν τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες. Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί να επικαλεστεί την απόφαση UltraPlus, σκέψη 17 ανωτέρω, με την οποία το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το σημείο UltraPlus δεν δηλώνει κάποια ιδιότητα ή χαρακτηριστικό των επίμαχων προϊόντων (πυρίμαχα πιάτα), το οποίο γίνεται αμέσως αντιληπτό από τον καταναλωτή, αλλά επαινεί εμμέσως και αφηρημένα την υπεροχή των προϊόντων αυτών και, επομένως, πρόκειται για σήμα που παρεμφαίνει τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες ή τα χαρακτηριστικά τους, αντί να τα εμφανίζει, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 (βλ. σκέψεις 25 και 27 της αποφάσεως).

35 Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι δεν ασκούν επιρροή τα στοιχεία που άντλησε ο εξεταστής από το διαδίκτυο και ότι το τμήμα προσφυγών τα επικαλέστηκε χωρίς να τα εξετάσει λεπτομερώς, δεν είναι ικανό να ανατρέψει το συμπέρασμα ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση είναι περιγραφικά των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών. Πράγματι, η εξέταση των ίδιων των σημάτων DigiFilm και DigiFilmMaker αρκεί για να στηρίξει το συμπέρασμα ότι, από την άποψη του μέσου αγγλόφωνου καταναλωτή, αυτά είναι περιγραφικά των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών, χωρίς να απαιτείται επιπλέον να εξεταστούν οι πολυάριθμες παραπομπές που προέκυψαν από την αναζήτηση του εξεταστή στο διαδίκτυο (ο όρος «digiFilm» εμφανίζεται 2670 φορές και ο όρος «digital film» 53 500), οι οποίες άλλωστε απλώς επιβεβαιώνουν την ανάλυση του τμήματος προσφυγών.

- 36 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση δεν απαντούν στα λεξικά και ότι πρέπει να καταχωριστούν σύμφωνα με τις αρχές που καθορίστηκαν με την προπαρατεθείσα ανωτέρω, στη σκέψη 19, απόφαση Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (σκέψεις 43 και 44), πρέπει αυτό να απορριφθεί. Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς το λεκτικό σημείο Baby-dry, ως προς το οποίο το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση αυτή, ότι διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα λόγω του ασυνήθιστου τρόπου παραθέσεως των όρων του, τα σημεία DigiFilm και DigiFilmMaker προκύπτουν, όπως επισήμανε το τμήμα προσφυγών, από παράθεση περιγραφικών όρων, η οποία δεν διαθέτει καμία πρωτοτυπία και την οποία ο μέσος αγγλόφωνος καταναλωτής θα εκλάβει ως δηλωτική των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών ή των κυριότερων χαρακτηριστικών τους, και όχι ως ένδειξη εμπορικής προελεύσεως. Το ότι τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση δεν απαντούν ως έχουν στα λεξικά ουδόλως μεταβάλλει την εκτίμηση αυτή [βλ., κατά την έννοια αυτή, αποφάσεις της 12ης Ιανουαρίου 2000, T-19/99, DKV κατά ΓΕΕΑ (COMPANYLINE), Συλλογή 2000, σ. II-1, σκέψη 26, και της 26ης Οκτωβρίου 2000, T-345/99, Harbinger κατά ΓΕΕΑ (TRUSTEDLINK), Συλλογή 2000, σ. II-3525, σκέψη 37].
- 37 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που αντλείται από το ότι το ΓΕΕΑ έχει δεχθεί την καταχώριση πολλών σημάτων παρόμοιων με αυτά των οποίων ζητείται η καταχώριση, αρκεί να υπομνηστεί ότι, όπως δέχθηκε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, οι αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών περί καταχωρίσεως σημάτων, οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του κανονισμού 40/94, εμπίπτουν στη δέσμια αρμοδιότητα και όχι στη διακριτική τους ευχέρεια. Επομένως, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά βάσει του κανονισμού αυτού, όπως ερμηνεύεται από τα κοινοτικά δικαστήρια, και όχι βάσει της προηγούμενης νομολογίας των τμημάτων αυτών [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-106/00, Streamserve κατά ΓΕΕΑ (STREAMSERVE), Συλλογή 2002, σ. II-723, σκέψη 66, της 3ης Ιουλίου 2003, T-122/01, Best Buy Concepts κατά ΓΕΕΑ (BEST BUY), Συλλογή 2003, σ. II-2235, σκέψη 41, της 21ης Απριλίου 2004, T-127/02, Concept κατά ΓΕΕΑ (ECA), Συλλογή 2004, σ. II-1113, σκέψη 71, και της 16ης Μαρτίου 2005, T-112/03, L'Oréal κατά ΓΕΕΑ — Revlon (FLEXI AIR), Συλλογή 2005, σ. II-949, σκέψη 68].
- 38 Από τις προηγηθείσες σκέψεις συνάγεται ότι το τμήμα προσφυγών δεν παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, κρίνοντας ότι τα λεκτικά σημεία DigiFilm και DigiFilmMaker είναι περιγραφικά των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών και ότι, ως εκ τούτου, δεν είναι δυνατή η καταχώρισή τους.

39 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

Επιχειρήματα των διαδίκων

40 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι εσφαλμένες, διότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, αναγκαίως συνάγεται έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού. Σε κάθε περίπτωση, εφόσον, αντιθέτως προς τις διαπιστώσεις του τμήματος προσφυγών, τα σήματα των οποίων ζητείται η καταχώριση δεν είναι περιγραφικά, δεν υφίσταται καμία ένδειξη περί προβαλλόμενης παντελούς ελλείψεως διακριτικού χαρακτήρα αυτών.

41 Το ΓΕΕΑ αμφισβητεί ότι παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

42 Όπως προκύπτει από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94, αρκεί να συντρέχει ένας από τους παρατιθεμένους απολύτους λόγους απαραδέκτου της καταχώρισεως για να μην είναι δυνατή η καταχώριση ενός σημείου ως κοινοτικού σήματος [προπαρατεθείσα ανωτέρω, στη σκέψη 36, απόφαση COMPANYLINE, σκέψη 30, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Μαΐου 2004, T-61/03, Irwin Industrial Tool κατά ΓΕΕΑ (QUICK-GRIP), Συλλογή 2004, σ. II-1587, σκέψη 35].

- 43 Επιβάλλεται, ακόμη, η επισήμανση ότι, έστω και αν από το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι έκαστος των απολύτων λόγων απαραδέκτου που περιέχει η διάταξη αυτή είναι ανεξάρτητος από τους λοιπούς και απαιτεί χωριστή εξέταση, υφίσταται προφανής αλληλεπικάλυψη των αντιστοίχων πεδίων εφαρμογής των υπό τα στοιχεία β', γ' και δ' της διατάξεως αυτής λόγων (βλ., κατ' αναλογία, την προπαρατεθείσα ανωτέρω, στη σκέψη 23, απόφαση Postkantoor, σκέψη 85).
- 44 Ειδικότερα, ένα λεκτικό σήμα που είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των προϊόντων ή των υπηρεσιών, κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, στερείται, ως εκ τούτου, οπωσδήποτε διακριτικού χαρακτήρα όσον αφορά τα ίδια αυτά προϊόντα ή υπηρεσίες, και κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού (βλ., κατ' αναλογία την προπαρατεθείσα ανωτέρω, στη σκέψη 23, απόφαση Postkantoor, σκέψη 86).
- 45 Κατόπιν των εκτιμήσεων αυτών και δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε, με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ότι το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94 απαγορεύει την καταχώριση των σημάτων για τα οποία υποβλήθηκαν σχετικές αιτήσεις ως προς τα οικεία προϊόντα και υπηρεσίες, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.
- 46 Κατόπιν των σκέψεων που προηγήθηκαν, επιβάλλεται η απόρριψη της παρούσας προσφυγής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 47 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, επιβάλλεται να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.**
- 2) Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.**

Βηλαράς

Dehousse

Šnáby

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 8 Σεπτεμβρίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

M. Βηλαράς